

на растението. Азъ я съжалихъ и ми се искаше да я освободя отъ мжкитѣ. . .

— Това растение, каза учителтъ, е отъ рода на *хищнитѣ*, грабливитѣ. Много насѣкоми намиратъ смъртъта си по неговитѣ цвѣтчета. То е нагледъ много просто, затова никой не се спира да го погледне. Но въ другитѣ страни на

земята има много чудни *грабливи растения*. Който пжтникъ мине край тѣхъ, спира се по нѣколко минути, за да се начуди на тѣхния изгледъ. Който се е спиралъ при такова *грабливо* растение, виждалъ е какъ се мжчатъ по десетина насѣкоми въ неговитѣ примки.

— А защо не бѣгатъ насѣкомитѣ отъ тѣхъ? запита единъ ученикъ.

— Защото тѣ ги примамватъ съ миризливия си сокъ, който събиратъ въ особени чашки. Тия чашки сж лѣпкави и не пущатъ насѣкомото да излѣзе навънъ. Ако нѣкое насѣкомо сполучи да